

РЕШЕНИЕ

№ 355

гр. Пловдив, 19.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цветан Ил. Цветков

Членове: Петко Ив. Минев

Веселина Т. Семкова

при участието на секретаря Ина Ст. Зяпкова
в присъствието на прокурора Костадин Д. Паскалев
като разглежда докладваното от Цветан Ил. Цветков Въззивно
административно наказателно дело № 20235300601623 по описа за 2023
година

за да се произнесе прецени следното:

С решение № 769 от 09.05.2023г., постановено по НАХД № 2324/2023г., Районен съд – Пловдив, е признал обвиняемата С. И. К. за виновна в това, че в периода от 27.04.2021 г. до 10.05.2021 г. включително, в гр. Пловдив, в условията на продължавано престъпление, като родител, е оставила лице, намиращо се под родителски грижи – малолетната П. И. К., родена на *** г., без надзор и достатъчна грижа и с това създала опасност за нейното физическо, душевно и морално развитие, както следва: - на 27.04.2021 г. в гр. Пловдив, като родител е оставила лице, намиращо се под родителски грижи – малолетната П. И. К., родена на *** г., без надзор и достатъчна грижа и с това създала опасност за нейното физическо, душевно и морално развитие; - на 10.05.2021 г. в гр. Пловдив, като родител е оставила лице, намиращо се под родителски грижи – малолетната П. И. К., родена на *** г., без надзор и достатъчна грижа и с това създала опасност за нейното физическо, душевно и

морално развитие - престъпление по чл. 182, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, поради което и на основание чл. 78а ал. 1 от НК я е освободил от наказателна отговорност, като ѝ е наложил административно наказание глоба в размер на 2 000 лева.

На основание чл. 189, ал. 3 от НПК съдът е осъдил обвиняемата К. да заплати по сметка на ОДМВР - Пловдив сумата от 1 273,80 лева, като направени в хода на досъдебното производство разноси по делото.

Недоволна от така постановения съдебен акт е останала обвиняемата, която с жалбата си моли същият да бъде изменен като наказанието бъде намалено по размер на 1 000 лева.

Представителят на държавното обвинение изразява в съдебното заседание становище, че въззивната жалба на обвиняемата К. се явява неоснователна, а решението на Районен съд-Пловдив следва да бъде потвърдено като правилно.

Пловдивският окръжен съд, проверявайки като въззивна инстанция правилността на постановеното решение по така направените оплаквания, доводите на страните и съобразно с изискванията на чл. 314 от НПК, намира и приема за установено следното:

От фактическа страна съставът на Районен съд-Пловдив е приел за установено, че към момента обв. К. работи като социален асистент с месечно трудово възнаграждение 650 лв., притежава наследствен апартамент, който обитавала сама. В периода от 2011 г. до 2021 г. се наложило да смени общо шест местоработи, от които три училища, в които работела като учител.

През 2010 г. обв. С. К. била на 47-годишна възраст и тъй като същата нямала съпруг и деца, взела решение да осинови дете. В тази връзка и депозирала писмено заявление до Дирекция „Социално подпомагане“ гр. Пловдив, при Агенция за социално подпомагане, при което с Разрешение №16/12.03.2012 г. на Директора на РДСП „Пловдив“ обв. К. била вписана в регистъра на осиновяващи при условията на пълно осиновяване. От страна на Съвета по осиновяване било предложено на обв. К. и последната се съгласила, да осинови детето П. Д.К., родена на *** г. в гр. С., която към този момент с Решение № 432 от 15.03.2013 г. на Районен съд гр. Бургас била настанена в професионално приемно семейство. С Решение № 502 от

16.12.2013 г. на Окръжен съд гр. Бургас по гр. дело № 2170 по описа за 2013 г. и във връзка с молбата с правно основание чл.101 вр. чл.100, ал.2, т.3 от СК на обвиняемата било допуснато пълно осиновяване на детето П. Д.К. с ЕГН: *****, като съдът допуснал и промяна в бащиното и фамилното име на пълно осиновената. Така П. Д.К. следвало да се именува П. И. К.. Решено било да се издаде нов акт за раждане на детето П. И. К., в който и по указания на съда осиновителката С. И. К. била вписана като майка.

След приключване на процедурата по осиновяване детето свид. П. К. заживяла в дома на обв. С. К. в гр. Пловдив, ул. ***. Тогава малолетната П. К. била на 5-годишна възраст и в началото на съжителстването между нея и обв. К. отношенията им били нормални. Когато свид. П. К. тръгнала на училище, обв. К. поставила високи изисквания към учебната дисциплина, оценките на дъщеря си и дисциплинираното ѝ поведение в къщи. Детето нямало афинитет към училището, но обв. К. имала изисквания и полагала усилия детето да напредва. Отношенията им започнали да се влошават, когато дъщеря ѝ започнала да навлиза в пубертета като сама избирала облеклото си и успехът в училище спаднал, а интереса ѝ към общуване със съученици и приятели ставал все по-голям.

През 2021 г., свид. П. К. била ученичка в 6-ти клас и започнала да изпитва потребности да излиза и да се среща с приятели повече време, като отделяла по-малко време за учене и понякога не спазвала определения от майка ѝ час за прибиране. Обв. С. К. все по-често започвала да крещи на детето си, замервала я с предмети, обиждала я, като я наричала „****“ и „****“ и непрестанно ѝ напомняла, че е осиновена и „ако не я слуша, ще я разсинови“. Тези скандали били чувани от съседите, измежду които свид. П.Р. и свид. М.Х., като последната възприела обв. К. да изхвърля дрехите на свид. П. К. до контейнерите. За наказание обв. К. често взимала ключовете на свид. П. К. за дома им, както и мобилният ѝ телефон. След като вече нямала ключове за дома си, свид. П. К. се прибираща веднага след училище и ако обв. К. не била вкъщи, за да ѝ отвори, я чакала долу пред входа, докато се прибере.

На 27.04.2021 г. обв. С. К. отново отправяла критики към поведението на свид. П. К., приятелите, с които общува, както и начинът, по който се облича, при което последната ѝ отговорила остро. Това разгневilo обв. К., която започнала да хвърля по детето предмети, изкарала пострадалата К. пред

жилището, като ѝ казала да си тръгва и, че не я иска повече, след което заключила вратата на жилището. Пострадалата П. К. нямала ключ за жилището и стояла известно време пред вратата, като чакала обвиняемата да ѝ отключи и да я пусне в жилището. След като пострадалата К. видяла, че майка ѝ няма да отключи вратата и да я пусне, излязла пред входа на кооперацията, под терасата на жилището им, и започнала да вика на майка си да ѝ отвори, като се била разстроила. Около 23:00 ч. същата вечер /27.04.2021 г./ я видял неин приятел и съсед – свид. П.С.Р., който започнал, заедно с нея да вика под терасата на обвиняемата К.. Свид. М.Х., която живеела в близост до адреса на обвиняемата, а именно в гр. Пловдив, ул. ***, чула свид. Р. да вика: „Лельо, Т., лельо Т.“ и забелязала, че той е със свид. К. под терасата на обв. К., но никой не отворял. След като се приближила и поискала да разбере какво се случва, видяла пострадалата К. да плаче и разбрала, че майка ѝ не я пуска да се прибере у тях. Свид. Х. също започнала да вика под терасата на обвиняемата да се покаже, но тя не се показвала и тъй като било късно, свидетелката се прибрала в дома си. Тогава пострадалата К. помолила свид. Р. да се обади от своя телефон /доколкото тя нямала такъв/ на полицията, за да убедят обв. К. да я пусне да се прибере, а не да ношува на улицата. Свид. Р. се обадил от личния си телефон с номер *** на ЕЕН 112, като съобщил за случилото се и, че негова приятелка, която е на 13 години е изгонена от дома си и майка ѝ вече няколко часа не я пуска да се прибере вкъщи. На адреса в гр. Пловдив, ул. „***“, където живеели обвиняемата и дъщеря ѝ били изпратени дежурните полицейски служители – свид. П.Р. и колегата му А.К., които пред входа на кооперацията установили свид. П. К. и свид. П.Р., и при проведена с тях беседа, разбрали, че свид. П. К. е изгонена отвън от майка си – обв. К., която не я пускала да се прибере. Двамата полицейски служители се качили до вратата на обв. К. и започнали да звънят на звънеца и да тропат на вратата, но последната не отваряла. Когато излезли пред жилището, свид. Р. и колегата му установили, че в жилището има светлина. След неуспешни опити да установят контакт с обвиняемата К. и да я убедят да вземе детето си у дома, полицейските служители се върнали в сградата на Второ РУ при ОДМВР гр. Пловдив, където било приютено и детето П. К., а така също уведомили инспектор Детска педагогическа стая при Второ РУ – Пловдив. По-късно през нощта обв. К. отговорила на обажданията на полицейските служители и след проведени разговори, посетила сградата на Второ РУ при

ОДМВР гр. Пловдив, за да вземе детето си П. К.. На място Инспектор ДПС предупредил обв. К. да не оставя детето си без надзор, след което обвиняемата и свид. П. К. се прибрали. Обвиняемата отново заплашила пострадалата К., че ако не се поправи, ще я разсинови. Няколко дни след това отношенията между обв. К. и свид. П. К. се развивали относително спокойно и без сериозни проблеми, докато на 10.05.2021 г. пострадалата К. отново не закъсняла от училище. Тогава свид. П. К. отново нямала ключове за дома си и обв. К. ѝ казала, че ще я чака вкъщи да се прибере веднага след училище – до 17:00 ч. Свид. П. К., обаче, не успяла да се прибере навреме и отново останала заключена навън, тъй като обв. С. К. била излязла от вкъщи. Свид. П. К. останала известно време пред входа, но тъй като обвиняемата не се прибирала, решила да отиде на гости на своя приятелка на име С., която живеела в близост до дома им. Пострадалата К. останала в дома на приятелката си до около 21:30 ч. на 10.05.2021 г., когато навън вече било тъмно, след което тръгнала да се прибира. Междувременно обв. К. се била прибрала, но тъй като била ядосана, че свид. П. К. не се е прибрала навреме, решила и този път да не я пуска да се прибере в жилището. Когато достигнала до входа си, свид. П. К. видяла, че отвън пред входа са се събрали съседи, но майка ѝ не е там. Свид. П. К. се качила до вратата на жилището и започнала да звъни и да тропа на вратата, но обв. С. К. не отваряла вратата. Свид. П. К. слязла пред входа и отново започнала да вика под терасата на майка ѝ, за да ѝ отвори, но никой не се показвал. През входа били свид. М.Х. с дъщеря си и свид. П.Р., които също направили опит да извикат обвиняемата К. да отвори и да прибере детето си, като виждали, че от жилището има светлина, вероятно от телевизор. Тъй като опитите им били неуспешни, а часът вече бил около 23:30 ч. на 10.05.2021 г. и времето било студено, по предложение на свид. Х. свид. Р. отново позвънил от телефона си на ЕЕН 112. Случаят бил докладван в ОДЧ на Второ РУ при ОДМВР гр. Пловдив при което на адреса на обвиняемата били изпратени дежурните полицейски служители – свид. С.Н. и свид. М.А.. Около 23:40 ч. на 10.05.2021 г. полицейските служители пристигнали на адреса в гр. Пловдив, ул. „***“, където установили, че свид. П. К. била силно разстроена и леко облечена - с къс потник и къси панталонки, а времето навън било студено и същата треперела от студ. Полицейските служители прибрали свид. К. на топло в патрулния автомобил, а при проведена беседа със свид. Х. установили, че майката на детето – обв. К. не за

първи път заключвала детето си отвън. Свид. Х. им показала кое е жилището на обв. К. и след като погледнали отвън, двамата полицейски служители забелязали, че отвътре свети. Същите се качили горе на етажа и започнали да звънят на звънеца и да тропат на вратата, но обв. К. не отваряла. След това свид. Н. и свид. А. слезли и започнали с фенери да осветяват жилището на обвиняемата и да я викат, но отново не успели да осъществят контакт с нея. Предвид студеното време, полицейските служители помолили свид. Х. да приюти свид. П. К. в дома си за през нощта. Така и станало, а връщайки се в сградата на Второ РУ – Пловдив веднага уведомили Инспектор ДПС при Второ РУ – Пловдив К.С. и обяснявайки й ситуацията. Разбрали от последната, че е имало и предходен идентичен случай със същата обвиняема и същото дете.

На 11.05.2021 г. и съгласно Заповед за предоставяне на полицейска закрила №4353-164/11.05.2021 г. свид. П. К. била настанена в *** /ЦНСТ/ „***“ гр. Пловдив. Бил изготвен и социален доклад от Комплекс за социални услуги за деца и семейства към Община Пловдив, като била извършена индивидуална оценка на потребностите от подкрепа на П. И. К., видно от който момичето било настанено в дома поради оставане в състояние на безпризорност в нощните часове и гонене от семейния дом от страна на майката, както и че било дете в риск от насилие.

Съдът е приел и назначената и изготвена Съдебна физико-химическа експертиза на предадения с протокол за доброволно предаване мотопед, от заключението на което е видно, че знаците от номера на рамата на мотопеда марка „ДЕММ“, модел „22“ са изпълнени с оригинален шрифт, без следи от интервенции/ поправки и/или заличавания/ с цел промяна. Номерът на двигателя също е оригинален, без следи от поправки и заличавания.

Съдът е приел назначената и изготвена Комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза на обв. С. К., от която се установява, че тя не се водила на диспансерно наблюдение в ЦПЗ – Пловдив и не е получавала психиатрична помощ в посоченото заведение. Същата не страдала от психично заболяване, което качествено да нарушава психичните й функции. Към момента на престъплението е могла да разбира свойството и значението на извършените от нея деяния, могла е ръководи постъпките си и е можела правилно да възприема факти и обстоятелства от значение за

предмета на делото и да дава обяснения за тях, ако желае. При обв. С. К. не са били налице предпоставки за болестно състояние, за продължително или краткотрайно разстройство на съзнанието и същата можела да участва във всички фази на наказателното производство.

Съдът е приел и назначената и изготвена Комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза на свид. П. И. К., от заключението на която се установява, че детето не страда от психично заболяване и не се е водило на диспансерно наблюдение в ЦПЗ – Пловдив. Към момента на инкриминираното деяние и с оглед физическото и психическото ѝ състояние е била способна правилно да възприема факти от значение за делото и да дава достоверни показания за тях, като имала нормално психично състояние и към момента на изготвяне на експертизата, което и позволявало правилно възприемане, запаметяване и възпроизвеждане на факти и обстоятелства от значение за предмета на делото. А поведението на обвиняемата С. И. К. спрямо П. И. К. е създавало опасност за нейното физическо, душевно и морално развитие.

Изложената фактическа обстановка съдът е приел за установена след анализ на събрания по делото доказателствен материал и в този смисъл постановеният съдебен акт се явява обоснован. Правилно съдът е кредитирал показанията на свидетелите, както и данните по събраните в хода на досъдебното производство писмени доказателства. Впрочем, по делото липсва спор относно случилото се в обективната действителност, намерило отражение в изложената от районния съд фактическа обстановка. Несъгласието на обвиняемата С. К. е единствено с размера на наложеното ѝ наказание, излагайки твърдения, че глобата от 2 000 лева е непосилна за възможностите ѝ.

Настоящата инстанция счита, че прилагайки нормата на чл.78А от НК, справедливо Районният съд е определил размера на административното наказание глоба, което следва да понесе обвиняемата, като са обсъдени и отчетени наличните смекчаващи и отегчаващи отговорността ѝ обстоятелства. В конкретния случай първоинстанционният съд законосъобразно е преценил, че следва да бъде наложено административно наказание глоба, в рамките на предвидения от законодателя размер. Справедливо е определил такава от 2 000 лева, поради което не се налага

корекция относно размера на същата. Определеното и наложено наказание по размер е справедливо, независимо че волята на съдията докладчик е била наказанието да бъде определено при баланс на смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Т.е. това обстоятелство, с налагане глоба под баланса, се явява в интерес на обвиняемата, а и от друга страна К. или неин представител не се явява в съдебното заседание пред въззивната инстанция, евентуално да представи доказателства по инак голословното твърдение по жалбата си за недобро финансово състояние.

По разглеждане на делото и постановяване на решението въззивният съд не констатира да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да доведат до необходимост от отмяна на атакувания първоинстанционен съдебен акт и за връщане на делото за ново разглеждане.

Ето защо, предвид на горното и на основание чл.334 т.6 от НПК решението на Районен съд – Пловдив следва да бъде потвърдено, при което и Окръжен съд – Пловдив

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 769 от 09.05.2023г., постановено по АНД № 2324/2023г., на Районен съд – Пловдив.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____